

மிலிந்த மொர்கொட

கல்வியும் அரசியலும்

சர்வதேச சமூகம் தொடர்பாடல் யுகத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இந்த யுகத்தின் கருவியாக அறிவுள்ளது. தொடர்பாடல் அறிவு தகவல் தொடர்பான அறிவை விளங்கிக் கொள்ளலியக்கையானால் இருப்பு இல்லை. அறிவை தேடி செல்வது என்பது போட்டியாகும்.

அறிவு பூர்வமாக கல்வியை மூலமும் நாடுகள் வெற்றிகாண்கின்றன. மனிதர்களும் வெற்றியடைகின்றனர்.

நளம், ஏழு, எட்டு வருடங்களுக்கு முன் தொலைபேசி என்பது வர்ப்பிரசாதயிக்க சமூகத்தின் தொடர்பாடல் குறிப்பிடக்கூடிய அமைத்தது. இன்று கையடக்க தொலைபேசி என்பது உலகின் இரு தருவங்களையும் தொடர்புபடுத்தும் கையில் கொண்டு செயல்படக்கூடியதாகும். செய்ய முடியாதது என்ன? நினைவு தெரிந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற போராட்டங்கள் அன்பு பரிபலன. கையடக்க தொலைபேசி மூலம் குறுந்தகவல்களை அனுப்பியும் உரையாடியும் பக்கவகைகழக மாணவர்களின் ஊர்வலம் கொழும்பை வந்தடைந்தது. வீர சிறுவர்கள் நினைவுச் சிலையை அழித்ததே நாட்டுக்கு வழங்கிய செய்தியாகும். சிலையானது வெறும்மே சின்னம் மட்டுமே.

கதந்திரக் கல்வியின் அழிவே கட்டியெழுப்பப்பட்ட கருத்தாகும். இளைஞர்களின் இதயமானது குடானது. இளைஞர்களின் உடலில் துடிப்பான இரத்தமே பாப்பந்தோடுகிறது. இவருவாக கவனத்தை நினை நிரும்பக் கூடியது. இதனாலேயே அடக்கு முறைக்கு எதிராக வீதியில் இறங்கியது. கல்வியானது உரிமையாகும். கதந்திர கல்வியை கற்றுக்கொள்ளும் உரிமையானது அதைவிட மிகவும் விரிவான எண்ணக்கருவாகும். எமது நாட்டின் சிறுவர்களை பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு பெற்றோர்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தேசிய பாடசாலையில் சேர்ப்பது என்பது நாட்டையே வெற்றி கொள்வதற்கு சமமானதாகும். அதற்கான காலம்

செல்வத்தை செலவிடுவது போன்றதா? அரசியல்வாதிகளின் பின்னாள் சென்று கயமரியாதையை இழப்பது எவ்வாறு? பாடசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து மேலதிக வருப்புக்கள். அதற்காக செலவிடும் பணம் அற்ப சொற்பம் அவ்வ. வருடம் முழுவதும் பாடசாலைப் பரீட்சைக்கு தயாராகும். அறிவு என்பது பாடத்திட்டம் மட்டுமே. அதற்கு அப்பால் ஒன்றுமில்லை. சிறுவர்கள் அவ்வாறே நினைக்கிறார்கள். அவ்வாறே எண்ணவும் தோன்றுகிறது. இலட்சக்கணக்கானவர்களில் வெற்றி பெறுபவர்கள் ஒரு சிலரே. அவர்களே பக்கவகைகழகம் நுழைகிறார்கள். பட்டம் பெறுகிறார்கள். இறுதியில் மீண்டும் வீதியில் இறங்கி தாருங்கள்

தாருங்கள் எங்களுக்கு வேலை தாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பெற்றோர்களின் எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறியதா? இல்லை. மாணவர்களின் முயற்சிக்கு பணம் கிடைத்ததா? அதுவும் இல்லை. இவ்வா கல்விக்கு அரசாங்கம் செலவழித்த பணத்தை எண்ணிப்பார்க்கலாம். பெற்றோர்கள் மேலதிக வருப்புக்களுக்காக செலவிட்ட பணம் மிக அதிகமாகும். இதனால் விளைந்தது பாரிய எதிர்பார்ப்பு சூன்யமானது மட்டுமே. பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இவ்வா கல்வி சிறுவர்களுக்கு வர்ப்பிரசாதமா? மாணவர்கள் வீதியில் இறங்குவது இந்த கல்வித் திட்டத்திற்காகவா? பின்பற்றப்பவர்களாக இல்லாமல் அறிவு பூர்வமாக செயற்படுபவர்களாக

வது முக்கியமானது. வட்டத்திற்கு அப்பால் சிந்திப்பது அத்தியாவசியமாகும். மாற்றத்தை தேடிச் செல்வதற்கு தாமதிக்கக்கூடாது. அடிப்படைக்கல்விக்காக அனைவருக்கும் சம உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சமூகத்தை கட்டியெழுப்புவது எமது பொறுப்பாகும். உலகத்தில் நடப்பது என்ன? பிள்ளைகள்; கற்றுக்கொள்வது என்ன? எதிர்காலத்தை கட்டியெழுப்புவது எவ்வாறு? என்பதைப்பற்றிய கலந்துரையாடல் நாட்டிற்கு அவசியமானது. இவ்வாறான கலந்துரையாடலை உருவாக்குவதற்கான அடித்தளம் நாட்டில் உள்ளது. வசதி படைத்த, செல்வவேண்டிய பாதையை அறிந்த குடும்பத்து குழந்தைகள் உலகத்தில் எந்தமூலையிலிருந்தும் அறிவை தேடிக்கொண்டு எதிர்காலத்தை கட்டியெழுப்புவர். சமூகத்தை பெறாதவர்க்கும் ஆள்பவர்கள் மீது தவறாக்கிரமம் கொள்கிறார்கள். மிலிந்த மொர்கொட
www.milindprashna.wordpress.com